

Слово редактора

Час минає дуже швидко. Ось здавалося лише недавно ми подавали документи до обраного вузу, лише вчора ми переживали за вступні іспити, уявляли себе студентами, думали, яке ж воно, студентське життя... А сьогодні здаємо хто першу, хто майже останню сесію. Дивно якось... Хоча цілком природно. Життя тече, його рух примушує нас йти вперед, мінятися, дорослішати. І це прекрасно, бо інакше ми б нізащо не дізналися, що перед нами є безліч дверей, варто лише постукати і вони відкриваються. А якщо якісь закриті на ключ, то значить то двері призначені не для нас, а для он того парубка, що так завзято крокує, гордо піднявши голову. Або для он того дівчиська, що весело вовтузиться біля дворового цуценяти! Або... та цього вже не знає ніхто. Це загадка, яку потрібно розгадати, заради створення якої ми, можливо, народилися. Заплутано? Але так воно і є насправді, бо хіба хтось з нас, людей, може розкласти життя по полицях. Мабуть, таки ні. Але ми можемо грати по правилах. Або вперто намагатися віднайти істину... Попереду це ціле життя! Подивимося, що ж станеться далі...

Ольга Задорожна

Богдана Христіян:
«Треба розширювати коло свого спілкування, дізнаватися про інші культури, переймати позитивний досвід...»

Цього літа Богдана побувала в Америці завдяки програмі *Camp America*. Там їй дуже сподобалося, адже вона давно мріяла про поїздку закордон. Вона працювала в таборі, де познайомилася з хлопцями та дівчатами з усіх куточків світу, які приїхали до Америки по такій же програмі, як і вона. Я вирішила запитати у неї...

- Чому ти вирішила поїхати до Штатів?

- Про програму *Camp America* я дізналася від своєї найкращої подруги. Я дуже хотіла поїхати кудись закордон, побачити світ, як живуть люди, покращити свою англійську мову. Адже це дуже важливо для моєї майбутньої професії, так як я здобуваю фах міжнародного економіста.

- А які переваги в цієї програми в порівнянні з іншими?

- Те, що коли ти приїжджаєш до Нью-Йорка, тебе зустрічають і відвозять до табору, де ти маєш працювати.

- Як оформити документи?

- Оформити документи і одержати візу було не важко. Необхідно просто запастися терпінням. Спочатку я заповнила аплікаційну форму та пройшла співбесіду на фірмі, через яку їхала. Потім була співбесіда в посольстві. Там головне – це не розгублюватися і не хвилюватися. А все решта вирішить доля.

- Чи безпечно є програма *Camp America*?

- Загалом безпечною. Проте все залежить від того, куди ти потрапиш, в який табір. Хтось може мати кращі умови, хтось гірші, це не вгадаєш. Але всіх учасників програми зустрічають, доставляють на місце роботи. Я потрапила в один з найкращих таборів, то була спортивна академія. В таборі мені було дуже цікаво. Там жило 600 американських дітей, віком від 7 до 16 років, а також 160 чоловік персоналу з різних куточків світу, які приїхали по такій же програмі як і я. Я потоваришувала з хлопцями і дівчатами не лише з Америки, а й з Африки, Австралії, Європи та Азії.

- Як тобі працювалося?

- Умови роботи були дуже хороші. Я повинна була працювати 9 тижнів, які мені оплачувалися, а потім ще лишався час до завершення терміну дії візи, коли я могла подорожувати і побачити країну. Щодо коштів, то все залежить від людини, як вона працює і які в неї є потреби.

- Які цікаві місця ти відвідала?

- Я побувала в чотирьох штатах: Огайо, Пенсільванія, Нью-Джерсі і Нью-Йорк. Найбільше мені сподобався Нью-Йорк з його хмарочосами, сучасною архітектурою та будинками неймовірної форми. На кожному з них було багато рекламних вивісок просто гігантських розмірів. На вулицях можна було побачити представників різних національностей і культур. Нью-Йорк – це ніби весь світ в мініатюрі. Була я і на знаменитій Брайтон-біч, де живуть переважно росіяни.

Також мені вдалося скупатися океані. Він є дещо холоднішим за море, але великої різниці немає.

- Чи зустрічала ти інших українців в Америці?

- В США мені вдалося познайомитися з багатьма українцями, які там живуть вже досить давно, хто 5 років, хто 10, а хто все своє життя. Наші люди створили в Америці свою громаду, всі дуже дружні, часто збираються, співають народні пісні. Наприклад, дуже люблять «Несе Галя воду». Я й не могла подумати, що мені колись буде так приємно почути рідну мову. Українці завжди старалися нам допомогти, підтримати. Радили, куди варто з'їздити, що побачити.

- Що тобі дала ця поїздка?

- Завдяки цій поїздки я побачила, як живуть люди в Америці, до чого нам треба йти і тягнутися. Треба розширювати коло свого спілкування, дізнаватися про інші культури, вчитися в них, переймати позитивний досвід. В американців я би хотіла, щоб ми перейняли вміння насолоджуватися життям, сприймати все простіше і ставитися до проблем легше. Коли йдеш по вулиці в Україні, то відчуваєш, що люди чимось заклопотані, засмучені. А в Америці такого немає, можливо, через те, що в них набагато вищий рівень добробуту.

Ольга Задорожна

**Danish professor
and his thought of
Ternopil, UDF
and the students**

На початку листопада до нас, на Україно-Нідерландський факультет, приїжджав викладач кафедри маркетингу, інформатики та статистики Орхуської школи бізнесу (Данія) Б'ярне Шліхтер. Отож ми вирішили трішки з ним поспілкуватися.

- What is your main purpose of visit?

-The main purpose of this visiting is to provide lectures for students of the Ukrainian-Dutch faculty. This is the main reason for coming here.

- How many times have you been to Ukraine?

- I've been here 4-5 times: in 1996, 1998 (working for the European Commission) 1999 and 2005.

-Have you noticed some changes during that time?

- I have not seen much change in Ternopil, because it has only been 1 year, but I've seen much change in Ukraine. Everything is becoming easier: it's easier to find a supermarket, a bus etc. Many things have been modernized. Ukraine has changed a lot, especially the infrastructure.

- Have you got a motivation to come to Ukraine again and again...? Is it like an interest?

- I've come here because of the atmosphere. I can relax; I'm away from the pressures, away from politics in my own university. I can meet nice persons, but most of all I like to meet new students here. Two purposes: to get away, to relax, to be here in the nice city of Ternopil; and to get some information by talking to students and staff from another system than my own.

- What can you say about the perspectives of cooperation between Ternopil State Economic University and Aarhus School of Business?

- By now it can be divided in different types of cooperation. Right now we have 12 or 13 students from the Ukrainian-Dutch faculty (exchange students, bachelor and master degree studies). I think we'll be able to accept 8 or 12 students each year. In late winter or early autumn we're planning to make debates in Aarhus to get your students there and to attract our students to come to Ternopil.

- Are you observing the environment for your Danish students?

-Yes.

- What are the main requirements from the Danish students?

- The main requirement would be that the courses are taught in English and the students are able to take full time courses of study (6months) with the appropriate level of training.

-What about the accommodation?

- Danish students are used to living in single rooms that should be private.

- Are students from Denmark willing to come to Ukraine? Have you made some questionnaires?

- Some students from your faculty have made a marketing analysis. I can say that the Danish students are interested to come here probably like exchange students. But also a couple of Danish entities are approaching this area now. Business is coming here from Denmark, so we need to know and understand how things work here.

- As far as I know, the education in Denmark won't be free of charge. What influence will it have on students from Ukraine?

- If the student comes from the Ukrainian-Dutch faculty and we can manage to get them to come here - there will be now problem. I think they can be allowed to study without paying fees (as the students coming from not European Union country).

- How much does the year of study cost?

- 8000 Euros per year, but I think we can be allowed to make agreements with the universities for exchange purposes. Aarhus school of business has an agreement with the Ukrainian-Dutch faculty, fees will be waved and I think that we'll be able to keep the agreements.

- Is there something that you would like to wish our students?

- Except from hard work (laughing), I would like to wish them all the best and to advise them to train their English and be a little freer to ask questions and be curious. :)

Mary Gylan

Відмінне навчання знову в моді, або перший зліт відмінників університету.

3 листопада 2005 року в приміщенні актового залу Тернопільського державного економічного університету відбувся перший зліт відмінників „Енергія дії”. Під одним дахом зібралися представники різних факультетів, яких об'єднують відмінні результати навчання та прагнення отримати якісну економічну освіту. Представниками від нашого факультету на цьому заході були Александрова Катерина, Жилан Марія, Рудакевич Олег. З самого початку я зробила цікаве спостереження, - сучасні відмінники відійшли від стереотипу „ботаніків” і впевнено наближаються до „золотої молоді”. Прогресивні молоді люди, які зібрались у залі зовсім не були схожі на сірий натовп „заучок”, а, навпаки, створювали образ впевненої у собі, амбіційної молоді.

Вечір розпочав проректор з гуманітарних питань В.М. Ященко, який звернувся до студентів з промовою, що плавно перейшла у щирі вітання та побажання. Офіційна частина продовжилась нагородженням відмінників кожного факультету цінними подарунками (ручки, книги, а для студентів ІКІТ - ноутбуки); зворушливим зверненням студентки другого курсу до усіх відмінників та викладачів.

В.М. Ященко розповів про проект значка для відмінників, а також представив групу студентів, які будуть займатись створенням клубу VIP відмінників. Хоча до практичної реалізації проектів ще далеко, але ідея дуже цікава оскільки передбачається об'єднати студентів в елітну організацію, для ведення активної громадської роботи поза навчальним процесом. Солодким сюрпризом для відмінників був торт кожного факультету та пляшка шампанського. Не могу не відзначити святково прикрашений зал, де студенти сиділи на зручних м'яких кріслах, а сцена відсвічувала різними кольорами прожекторів.

Другою частиною дійства був святковий концерт, протягом якого обирали Містера та Міс університет. Відмінників розважали дотепні ведучі, які не забували ні про спонсорів, ні про винуватців зібрання – відмінників, провівши конкурс на найкращий танок. Продемонстрував студентам свої вміння переможець міжнародних конкурсів з перукарської майстерності, створивши п'ять чудових зачісок, а також зробивши стрижку на очах у глядачів дівчині із залу. Своїми піснями та танцями радували студентів як і молодше покоління артистів, так і досвідчені гурти та виконавці.

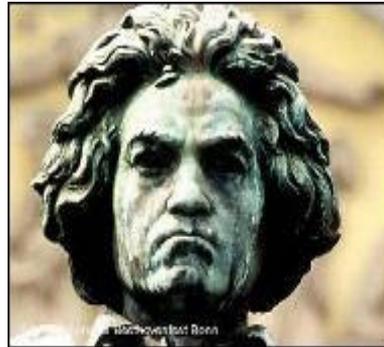
Звісно найбільш яскравими були конкурс Містер та Міс університет, що ще раз довели. Що молодь нашого вузу не лише розумна і талановита, але й гарна. До речі, я із здивуванням помітила, що учасників в конкурсі Містер університет було більше, ніж учасниць в конкурсі Міс університет, - дівчата робить висновки, навколо нас не лише майбутні менеджери та бухгалтери, але й моделі. Зовнішній вигляд учасників та учасниць був справді яскравим та неповторним.

Отже, свято вдалося! Адміністрація університету зібрала, привітала, нагородила подарунками відмінників, представила цікавий проект, ще й організувала гарний концерт, а нам – відмінникам – залишається подякувати за теплий прийом та пообіцяти вчитись так і надалі.

P.S. А усі інші студенти можуть опинитись на нашому місці наступного року – все у ваших руках.

Катерина Александрова

З життя Європи

У Каліфорнії виявлені фрагменти черепи Бетховена

У Каліфорнії виявлено кілька фрагментів черепа композитора Людвіга Ван Бетховена (1770-1827). Експерти отримали їх на аналіз від Пауля Кауфмана, якому вони дісталися

12 років тому в спадщину. Довгий час він не вірив сімейному переказу, але аналіз ДНК тепер підтвердив гіпотезу. Один із прадідів Кауфмана у свій час працював лікарем у Відні, звідки кістки і потрапили в Америку. З могили вони були витягнуті під час перепоховання. Дослідники сподіваються на основі аналізу кісток уточнити подробиці про причини смерті великого композитора.

У пробках німці зляться, фліртують і колупають у носі!

Німецький журнал "Men's Health" опублікував результати онлайн-опитування своїх читачів. Їм було запропоновано поділитися з редакцією тим, як вони реагують на дорожні пробки і повільний рух машин. Спокійно переносять такого роду затримки лише 7%. Дві третини ледве стримують негативні емоції. Майже кожен другий почуває роздратування, якщо вважає, що світлофори відрегульовані погано. Щоб зняти стрес під час шляху, німецькі чоловіки використовують різні методи: майже 60 відсотків включають голосніше радіо, а майже 33 відсотка починають загравати з представницями прекрасної половини людства, що знаходяться в сусідніх автомобілях. Приблизно таку ж кількість набрала і відповідь: "Колупаюся в носі".

SMS-повідомлення видають статеву приналежність відправників

Згідно з результатами дослідження, виконаного британським дослідником з університету Sheffield Hallam доктором

Симеоном Йейтсом, текстові повідомлення, що посилаються жінками, значно довші, ніж "есемески", що відправляються чоловіками. У той час як чоловіки у своїх текстах виражаються, в основному, коротко і конкретно, не гребуючи часом сарказму, лайок і непристойностей, жінки в "мобільному спілкуванні" більш сентиментальні і багатослівні.

Так, наприклад, якщо чоловіки, повідомляючи один одному про початок футбольного матчу, пишуть просто: "Футбол у 12!", то жінки найчастіше починають свої послання зі слів: "Привіт, як у тебе справи?" і закінчують фразами: "Бережи себе" і "Цілую", - говорить Симеон Йейтс.

Жінки віддають перевагу порядку і завершеності

Свої дослідження на тему використання мобільного телефону Йейтс провів протягом чотирьох років. У результаті він прийшов до висновку, що жінки частіше пишуть закінченими пропозиціями і використовують при цьому смайлики й інші значки, типові для SMS-повідомлень. Чоловіки ж, навпаки, у більшості випадків для передачі інформації за допомогою мобільного зв'язку легко обходяться авторами яких є чоловіки, у середньому складаються з 60 текстових знаків, жінкам для вираження своїх думок і почуттів вимагаються 85 знаків.

У Німеччині проводиться чемпіонат по метанню мобільних телефонів

Перший національний чемпіонат Німеччини по метанню мобільних телефонів проходив в Білефельді. Учасники змагалися в двох категоріях: для тих, хто просто метне свій мобільник на найбільшу дистанцію, і для тих, хто покаже найкреативнішу інсценівку метання в "вільному стилі". Переможці наприкінці серпня відправилися у Фінляндію на всесвітній чемпіонат металників стільникових апаратів, що проводився вже в шостий раз. До того часу титул чемпіона світу належав одному фінському абоненту, що метнув свій телефон на 82,55 метра.

Ірина Стебельська

Студенти хочуть змін або що ми думаємо про наше кафе

Серед студентів Центру європейських та міжнародних студій деканатом Україно-Нідерландського факультету було проведено опитування щодо роботи кафе-їдальні — місцевої точки збору студентів, де можна не тільки втамувати голод, але й просто сісти та перевести подих після чергового модуля, насолоджуючись філіжанкою кави чи чаю.

Отож всього було опитано 88 респондентів, більшість (70%) виявилась представниками прекрасної половини людства. Найбільш активними серед нашої

вибірки були студенти першого (39%), другого (28%) та четвертого курсів (22%).

Що ж ми дізналися з проведеного опитування?

На запитання: "Чи влаштовує Вас обслуговування в кафе нашого корпусу?" – 53% зазначили, що частково; 32% дали ствердну відповідь і 15% виявились зовсім не задоволеними.

Більшість відвідувачів (45%) оцінили обслуговування в кафе як „так собі”, 43% - „добре” і лише 0,06% схильні вважати, що воно є поганим, а 0,04% - дуже добрим.

Респондентам було запропоновано написати їхні рекомендації щодо вдосконалення роботи персоналу кафе. Виявляється, що необхідно збільшити кількість працівників та швидкість обслуговування (саме за це зголосилися 37,5% усіх опитаних), 14% вважає, що персоналу кафе вкрай не вистачає привітності, а 10% наголосили на тому, щоб розширити асортимент. Були ще пропозиції збільшити приміщення та відмінити самообслуговування (0,09%), а також добре розраховувати кількість продуктів, включати музику, класти на стіл серветки та зменшити ціни.

Більшість студентів (51%) лише частково задоволені асортиментом, що є у наявності, в той же час як 30% опитаних він взагалі не влаштовує. Найбільше, на думку респондентів, не вистачає перших страв (26%), булочок та тістечок (16%), а також салатів та картоплі фри (27%). 11% дуже хочуть мати можливість скуштувати тут піцу, попити пива (0,07% ☺) та поїсти морозива (0,03%).

На запитання : „Чи влаштовує Вас час роботи кафе?” – 47% дали ствердну відповідь, тоді як 40% - негативну. Вносилися пропозиції працювати до 18-19 год. Та відкриватися трішки раніше (о 9 год.).

Щодо вдосконалень, які б студенти хотіли зробити в роботі кафе, 53% висловилися за збільшення кількості столиків, розширення приміщення, внесення змін до графіку роботи, розширення асортименту та покращення сервісу.

Будемо надіятися, що проведене опитування піде на користь, і зміни щодо вдосконалення роботи кафе таки будуть. Всім відомо, що для того, щоб гарно вчитися, треба добре підзарядитися!

Марія Жилан

Як же вивчити ту іноземну?

Чудово поїхати до Туманного Альбіону чи навіть за океан, щоб вивчити мову там, де вона насправді живе! Однак мовне середовище – це, до певної міри, міф. Є теорія, що у мовному середовищі людина застосовує лише потрібний мінімум нових слів і понять, а далі не вивчає нічого. Як наслідок – свою мову майже забуває й іноземну знає поганенько.

Самостійне вивчення іноземної мови вимагатиме від тебе чудес самоорганізації. Ти маєш щодня без пропусків відводити певну кількість часу на своє лінгвістичне вдосконалення. І не якихось нещасних 15 хвилин, як обіцяють у рекламі, а значно більше. Адже тобі доведеться не лише вправлятися в граматиці, запам'ятовувати нові слова, але й багато читати, звісно ж, мовою оригіналу. Система контролю також належить

до твоїх обов'язків: адже ніхто не перевірятиме, наприклад, скільки нових слів ти затамив за тиждень.

Щоб опанувати іноземну, ти потребуватимеш відповідного середовища. Створи його сам! Час від часу дивись фільми без перекладу. І не якісь нудні, вибирай улюблені. Переглядай канал "Eurosport", насолоджуйся програмами MTV.

Познайомся з кількома іноземцями та розмовляй з ними на різні теми, листуйся електронною поштою. Спонукай друзів до спілкування іноземною – хоча б час від часу. Я маю знайомих, які телефонують одне одному і переповідають події дня англійською мовою.

Ведеш щоденник чи якісь інші записи? Тоді потрошку пиши "не по-нашому". Купи книжку улюбленого автора в оригіналі і постарайся зрозуміти, що ж насправді він хотів сказати! Головне – полюби чужу мову, як рідну!

Оксана Багрій

Моє знайомство з рок-музикою

Все почалося 2001 року, коли мої батьки розлучилися, і я почував себе самотнім і покинутим...

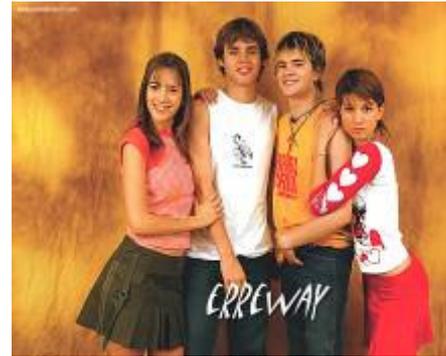
Загубившись в черговій депресії, я лежав на дивані й витріщався на те, як капає у мене зі стелі вода, усвідомлюючи, що дядько Андрій з четвертого поверху знову напився, як свиня, і забув закрити кран у ванній. І мене зовсім не турбувала загроза другого всесвітнього потопу чи, ще гірше, - розлючена баба Віра з другого поверху з мітлою у руках й кочергою «у зубах». Я просто меланхолічно, можливо, по інерції, продовжував клацати з одного каналу на інший, водночас шукаючи радіостанції на своєму магнітофоні. Пам'ятаю, по телебаченні тоді показували бійку у парламенті, а радіохвилі доносили безглузді безтурботні й відверто брехливі пісеньки сучасних поп-виконавців під дешево одноманітну музику. Все здавалося таким буденним, сірим й невиразним, і ніщо не могло привернути моєї уваги Але раптом я спіймав радіостанцію, яку раніше ніколи не чув: «Радіо «Точка», легенди російського року завжди з нами! А зараз до Вашої уваги ми представляємо хіт групи Арія «Штиль»!

З першим акордом я відчув, що це саме те, що я так довго шукав; пульт дистанційного керування вислизнув у мене з рук, але я навіть не почув, як він впав на підлогу; моє серце намагалося вирватися з грудей, пробуджуючи потаємну мелодію, що завжди звучала в найвіддаленіших куточках моєї душі, але не мала засобу самовираження. Пісня повністю заволоділа моєю свідомістю, і я уявляв собі картину...

...Штиль. Вітер мовчить. Море, більш схоже не на могутню стихію, а на спокійний басейн й невеликий парусний корабель з відважними мореплавцями на борту. Паруса на ньому обвислі, наче зламані гілки дерев. Страшенна спека. Цілковита тиша. Ані найменшого вітерця, жодної хвилики. В повітрі відчувається запах розпавленої смоли. Матроси вже декілька днів нічого не пили і не їли. Від спраги вони сходять з розуму й готові навіть пити кров один одного. Але в останню мить піднімається величезна хвиля й кидає парусник на гострі скелі...

Так рок-музика назавжди полонила моє серце.

Михайло Сюсько

Зірковий колектив Erreway

В далекій Аргентині жив хлопчик на ім'я Бенхамін Рохас і мріяв про те, як одного разу стане багатим і знаменитим. Але батьки Бенхаміна хотіли, щоб їх син став адвокатом. Одного разу в дід Рохасів завітав рідний дядько хлопчика і попросив його позувати для одного журналу. Скоро йому прийшло запрошення знятися в рекламі, а потім в дитячому серіалі "Дітвора". Так почалася історія групи Erreway, бо саме в стінах кіностудії Бенхамін зустрів своїх майбутніх колег по "Буремному шляху" – Луїсану Лопілато, Камілу Бордонаба і Філіпе Коломбо.

В міру розвитку серіалу "Буремний шлях", сценарій якого писався за декілька днів до зйомок, Кріс Морена вирішила внести зміни. Згідно задуму сценаристів в школі мала діяти музична група, але серед акторів вмів співати тільки Філіпе, а Бенхамін грати на гітарі. В процесі зйомок однієї із серій Кріс запропонувала Філіпе Коломбо виконати декілька власних пісень. І скоро акторів серіалу завалили тисячами листів з проханнями приїхати в їх місто з гастрольями. Кріс задумалася, а потім запропонувала створити власну групу в реальності, яка і дістала назву Erreway. Після закінчення зйомок серіалу група продовжила своє існування. Erreway записали три альбоми, виступали в 80 країнах світу.

"Звичайно, ми дуже втомилися і зараз дуже зайняті своїми проблемами, - відмітив Бенхамін. - Я думаю, що це кінець проекту." Прихильники групи і місцева преса дуже розчаровані.

Оксана Багрій

Невичерпні шахи

Одного разу зібралися один проти одного два непереможні, рівні по силі війська. Одне військо було одягнуто в чорні лати, інше – в білі. І почалася велика битва, і ніхто не міг перемогти. Вже цілий рік кружили в небі чорні ворони, і не було видно кінця-краю цієї кривавій різни, якби не один індійський мудрець, що запропонував двом полководцям вирішити свої спори з допомогою гри, яка би в точності повторяла ситуацію на полі бою.

Мудрець придумав дошку, що складалася з 32 білих і 32 чорних клітинок, які означали поле битви, по обидві сторони якого розставив фігури – ворожі війська,

чорне та біле. Тут були і прості піші війська («пішки») і кінні загони («коні»), тяжкі бойові слони («слони») і катапульти («вежі»). На чолі кожного війська стояв «король», загибель якого означала кінець гри. Так виникла найдавніша в світі гра «шахи», що в перекладі з індійського означає «смерть королю».

По своїй природі шахи невичерпні. Саме через це в них грають вже більше двох тисяч років, і кожне покоління любителів цієї мудрої гри знаходить в ній щось нове. Залишається лише жалкувати, що сьогодні, в часи НТП, часи кока-коли і гамбургерів, часи антибіотиків і пересадки органів, ядерної енергії і польотів на Місяць, людське співтовариство в духовному плані ще не дозріло до того, щоб вирішувати всі свої конфлікти за шаховою дошкою, не проливаючи при цьому ні краплі крові.

В період з 21 по 23 жовтня на спартакіаді першокурсника цивілізованим шляхом (за шаховою дошкою) вирішувалася суперечка між командами факультетів ТДЕУ. Вітаємо наш рідний факультет міжнародного бізнесу і менеджменту, який зайняв друге місце, поступившись в нелегкій боротьбі лише факультету фінансів. Хотілося би висловити подяку за виключний особистий вклад в позитивний результат нашої команди старості групи МЗЕДУН-11 Христині і студенту УБГФ Святославу. Не дивлячись на те, що це були їх перші змагання, вони впевнено зайняли відповідно друге та перше місця в особистому заліку.

Михайло Сюсько

Перший раз у перший клас або УНФ на Лірі

17 листопада було не лише свято всіх студентів - міжнародний день студента, а й третій день

огляду художньої самодіяльності "Студенська ліра". У цьому конкурсі брали участь студенти різних факультетів. Тривав він зазвичай декілька днів, кожного дня змагалися 3-4 факультети.

17 листопада брали участь 4 факультети: ФОА, ФЕУ, ФАЕМ та УНФ. Враження від побаченого важко передати. Азарт, таланти, дружня атмосфера - ось ті слова, якими можна це описати і які першими приходять на думку. Велика кількість вболівальників підтримували своїх учасників, допомагали повірити і впевнитись, що кожен з них талановитий по-своєму. Усі факультети виступали чудово, але звичайно ж для мене найкращим був мій - Україно-Нідерландський.

У конкурсній програмі ми виступали останніми. І не дивно, бо як кажуть - "найкраще на десерт". Наша програма складалась з кількох номерів. Спочатку усіх глядачів вразив брейк-данс, потім балет у виконанні студентки першого курсу Ольги Фостаковської. До речі, такого номера за 16 років

існування Студенської Ліри в університеті ще не було. Свої музичні здібності студенти намагалися відкрити у музичному попуррі, а гумореска, яка ще й супроводжувалась сценкою у виконанні братів Миколайчуків, змусила засміятися кожного. Оскільки УНФ уже є самостійним, нам було дуже приємно що усі присутні привітали нас з такою великою подією.

Максим Федорчук

Прогулюй пари з користю

Буває ж, коли вкотре прогулюєш пари, тебе починають мучити докори сумління. Ніби й розумієш, що лекція не дуже важлива, але щось тебе таки муляє... А знаєш чому? Тому що прогулюєш пари без користі!!!! Така альтернатива навчанню нікуди не годиться. Для того, щоб сумління було спокійним, поясни йому, чому твої прогули такі корисні для тебе, для нього (твого сумління) і для всіх навколо.

Варіант 1. Замість лекцій – лекції.

Але не в Євростудіях, а в іншому навчальному закладі (тоді хоч переконаєшся, що в рідних стінах таки найкраще !!!!!!!). Цей варіант можливий тоді, коли твій друг чи то знайома навчається у великому університеті чи інституті.

Хоча користі від такого навчання мало, зате можна останніми новинами поділитися, подивитися як паряться інші і..... сумління при цьому мати чисте. Так і другу вищу освіту здобути можна, от шкода тільки дипломом ті „знання” підтвержені не будуть.

Варіант 2. Витрачаємо час на себе, дорогоцінний.

З тим навчанням інколи і на себе часу не залишається. І так себе шкода..... Тому „вільний” час присвячуємо своєму зовнішньому вигляду та фізичному здоров'ю. Можна сходити в перукарню чи то салон краси, де тобі коханій/коханому запропонують весь спектр перукарських послуг, манікюр, SPA-педикюр, солярій. Можна заглянути в тренажерну залу чи то басейн. Одним словом роби все, на що грошей вистачить, яких у бідного студента о-го-го скільки.....

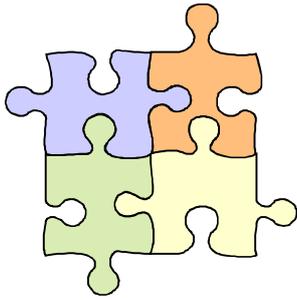
Варіант 3. Зустрічаємося з друзями.

З головою поринувши у навчальний процес, зовсім не вистачає часу на „старих” знайомих. Зустрітись б, побалакати, останніми плітками поділитися, пиво випити, в кіно сходити, до рідної школи навідатися..... То чого ж чекати? Втілюй маленькі мрії в життя (за компанію і прогулювати веселіше).

Варіант 4. Підключай фантазію.....

P.S. На скільки б „важливі” причини для свого сумління ти не придумав/придумала, викладачеві все це буде «по-барабану», тому не зловживай свободою! І пам'ятай, що такі походеньки можуть закінчитися вельми неприємно, особливо, якщо на носі сесія.

Інна Думанська

Вісник старостату

Скоро на базі нашого університету буде створено органи

студентського самоврядування, адже за кордом вони є потужною та дуже впливовою силою зі щорічними виборами президента студентського парламенту, справжніми передвиборними кампаніями та агітаціями.

Згідно положень про студентське самоврядування основними завданнями є:

- забезпечення і захист прав та інтересів студентів, зокрема стосовно організації навчального процесу.
- сприяння навчальній, науковій та творчій діяльності студентів.
- сприяння діяльності студентських гуртків, товариств, клубів за інтересами.
- організація співробітництва зі студентами інших вищих навчальних закладів і молодіжними організаціями.
- сприяння працевлаштуванню випускників.
- участь у вирішенні питань міжнародного обміну студентами.

Студентське самоврядування здійснюється на рівні групи, факультету, гуртожитку, вищого навчального закладу. Залежно від контингенту студентів, типу та специфіки вищого навчального закладу студентське самоврядування може здійснюватися на рівні курсу, спеціальності, студентського містечка, структурних підрозділів вищого навчального закладу.

Вищим органом студентського самоврядування є загальні збори (конференція) студентів вузу, які:

- ухвалюють положення про студентське самоврядування.
- обирають виконавчі органи студентського самоврядування та заслуховують їх звіти;
- визначають структуру, повноваження та порядок обрання виконавчих органів студентського самоврядування.

Вони можуть мати різноманітні форми (сенат, парламент, старостат, студентська навчальна (наукова) частина, студентські деканати, ради тощо).

Організація студентського самоврядування у нашому вузі лише розпочинається та знаходиться у стані розробки самими студентами та проректором з виховної роботи.

Передбачається, що у кожній групі буде профорг, що буде представником у студентській профспілці. Окрім вищого керівництва факультетом, інтереси студентів буде представляти студентський декан - член Вченої Ради факультету.

Як бачимо, перший камінь у будівництві нового студентського апарату вже закладено. Залишається лише чекати на результати.

Зустріч ректора з старостами

Нещодавно відбулася зустріч ректора ТДЕУ Юрія С.І. зі старостами усіх груп, на якій Сергій Ілліч охоче відповідав на запитання студентів та розповідав про перспективи розвитку нашого університету. Як зазначив ректор, зараз тривають дебати про доцільність переходу на семестрову систему навчання, і цілком можливим є те, що вже з наступного року ми будемо вчитися по півріччях.

Активно обговорювалось питання гуртожитків (ремонт, обслуговування). Сергій Ілліч зазначив, що якщо надійдуть кошти з держбюджету, то буде будуватися новий студентський гуртожиток. Ректор наголошував на важливості створення справжнього студентського містечка університету, що в майбутньому можливо буде мати статус національного.

На запитання студентів: "Чому студентські квитки ми отримуємо так пізно (аж у жовтні замість 1-го вересня)?" - Сергій Ілліч відповів, що затримка полягає у тому, що за рішенням Міністерства студентські квитки повинні виготовлятися централізовано (вузи самі не мають права на виготовлення) у Києві, і поки всі деканати не подадуть необхідні відомості про студентів, доти не може бути зроблений запит на виготовлення студентських квитків.

Ректор також порадував звісткою про те, що буде створений потужний комп'ютерний клас з найновішим обладнанням, де студенти зможуть ефективно працювати. А ще у січні 2006 знову планується візит нашого президента В.А. Юценка до рідної альма-матер.

І на завершення Сергій Ілліч наголосив та підкреслив, що **для студентів двері в ректора завжди відкриті!**

Марія Жилан

Шеф-редактор – Ольга Задорожна
olha_zadorozhna@yahoo.com

Журналісти:

Марія Жилан mashuskaz@yahoo.com

Ірина Стебельська
Оксана Багрій
Інна Думанська
Михайло Сюсько

Дизайн і верстка:

Ольга Задорожна

Адреса редакції:

Офіс 27
Бульвар Шевченка 9.
46000 Тернопіль

Web:

<http://unf.tane.edu.ua>

Cross-cultural jokes

In a Tokyo Hotel:

Is forbidden to steal hotel towels please. If you are not a person to do such a thing is please not to read notice.

In a Bucharest hotel lobby:

The lift is being fixed for the next day. During that time we regret that you will be unbearable.

In a Leipzig elevator:

Do not enter lift backwards, and only when lit up.

In a Belgrade hotel elevator:

To move the cabin, push button for wishing floor. If the cabin should enter more persons, each one should press a number of wishing floor. Driving is then going alphabetically by national order.

In a Paris hotel elevator:

Please leave your values at the front desk.

In a hotel in Athens:

Visitors are expected to complain at the office between the hours of 9 and 11 A.M. daily.

In a Yugoslavian hotel:

The flattening of underwear with pleasure is the job of the chambermaid.

In a Japanese hotel:

You are invited to take advantage of the chambermaid.

In the lobby of a Moscow hotel across from Russian Orthodox monastery:

You are welcome to visit the cemetery where famous Russian and Soviet composers, artists, and writers are buried daily except Thursday.

In an Austrian hotel catering to skiers:

Not to perambulate the corridors during the hours of repose in the boots of ascension.

On the menu of a Swiss restaurant:

Our wines leave you nothing to hope for.

On the menu of a Polish hotel:

Salad a firm's own make; limpid red beet soup with cheesy dumplings in the form of a finger; roasted duck let loose; beef rashers beaten up in the country people's fashion.

Outside a Hong Kong tailor shop:

Ladies may have a fit upstairs.

In a Bangkok dry cleaners:

Drop your trousers here for best results.

Outside a Paris dress shop:

Dresses for street walking.

In a Rhodes tailor shop:

Order your summers suit. Because is big rush we will execute customers in strict rotation.

From the Soviet Weekly:

There will be a Moscow Exhibition of Arts by 150,000 Soviet Republic painters and sculptors. These were executed over the past two years.

A sign posted in Germany's Black Forest:

It is strictly forbidden on our black forest camping site that people of different sex, for instance, men and women, live together in one tent unless they are married with each other for that purpose.

In a Zurich hotel:

Because of the impropriety of entertaining guests of the opposite sex in the bedroom, it is suggested that the lobby be used for this purpose.

In an advertisement by a Hong Kong dentist:

Teeth extracted by the latest Methodists.

In a Rome laundry:

Ladies, leave your clothes here and spend the afternoon having a good time.

In a Czechoslovakian tourist agency:

Take one of our horse-driven city tours - we guarantee no miscarriages.

Advertisement for donkey rides in Thailand:

Would you like to ride on your own ass?

In a Swiss mountain inn:

Special today -- no ice cream.

In a Bangkok temple:

It is forbidden to enter a woman even a foreigner if dressed as a man.

In a Tokyo bar:

Special cocktails for the ladies with nuts.

In a Copenhagen airline ticket office:

We take your bags and send them in all directions.

On the door of a Moscow hotel room:

If this is your first visit to the USSR, you are welcome to it.

In a Norwegian cocktail lounge:

Ladies are requested not to have children in the bar.

In a Budapest zoo:

Please do not feed the animals. If you have any suitable food, give it to the guard on duty.

In the office of a Roman doctor:

Specialist in women and other diseases.

In an Acapulco hotel:

The manager has personally passed all the water served here.

In a Tokyo shop:

Our nylons cost more than common, but you'll find they are best in the long run.

From a Japanese information booklet about using a hotel air conditioner:

Cooler and Heater: If you want just condition of warm in your room, please control yourself.

From a brochure of a car rental firm in Tokyo:

When passenger of foot heave in sight, tootle the horn. Trumpet him melodiously at first, but if he still obstacles your passage then tootle him with vigor.

Two signs from a Mojorcan shop entrance:

English well speaking - Here speeching American.